

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Regimen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A standum daret: fore namque ut quibus in orbis locis Seleucus anulum eum amisisset, eam ipse postmodum regionem Imperio suo subjeceret. Is igitur cum Alexandrum fequeretur, anulum iuxta Euphratem fluvium amisit, factusque ejus Provincia Praefectus in divisione regni post Alexandri mortem, moxque inde deturbatus ab Antigono Ptolomaei, cui Aegyptus obvenerat, auxilio in regnum restituitur.

POSSESSIO. CAP. XIX.

Es & obtinenda possessionis signum anchora, cuiusmodi ejusdem Selencii fuit interpretatio, reperito, quem jam amiserat, anulo, in quem anchora incisa fuerat. Cujus quidem rei hujusmodi *Seleucis b. floria.* fertur hystoria, qua ad futurum augurium ab Apolline promissum facit. Seleucus cum ejusmodi Baby-

Batis, Babylona versus quanta potest celeritate proficisciatur. Accidit vero, ut inter gradiendum pede lapidem offendere, evelleretque, ex cuius impulsu tanto dolore affectus sit, ut ibide evestigio subsistere, ac humi residere cogeretur. Ecce vero ibi amicis pedem demulcentibus, & evulsum lapidem inspeciantibus, anulus ille affulsi, qui sublatus attractatusque, magna inter socios mœstitia arguerentur. Id quid rei est? cum Seleucus sciscitaretur, signatam illi anchoram anulo reperto mœstia causam dedisse responderunt, ex qua captivitatem portendi interpretabantur. Tum Seleucus: *Bono, inquit, animo esto omnes: nam quam terram calcamus, & rerenturi sumus, & firmiter possessuri:* & cum dicto doloris immemor proslit, iterque arripit alacriter. Cui paululum progressio adiuveret obiam qui tuta & pacata omnia nunciarent, exceptusque ita omnium studiis, dignitatem pristinam & regnum illud obtinuit. Mox Indiam & Asiam omnem subjugavit. Anuli vero memor, urbem Oriente condidit, & gemmam originis memoriam consecravit.

DE TEMONE. CAP. XX.

Innavi autem primas omnino partes temo, de quo multa sunt apud veteres significata, quæ tamen omnia in unum coeunt intellectum.

REGIMEN. CAP. XXI.

Nam regimen per figuram ejus significari manifestum: & cujus arbitrio res aguntur, is gubernare, & gubernaculum temo ipse dicitur. Hinc Juvenalis, *Aut de temone Britanno decidet Arviro-* *gu,* dixit, cum Domitianum Britannia potitorum praefagit adulator ille Veiento, expulso inde Arviro-*go,* qui totius insulae imperium obtinebat. Nam ad ea tempora Britannia nondum venerat in ditio-*nem Romanorum, tentata bello sepius, licet cum eorum aliquot Imperatoribus foedera junxisse,* que nostri plus aquo forsitan extulerunt. Contra vero Nero, paucos ante dies quam moreretur, vi-*Sutton, in* dit per quietem sibi navem regenti extortum gubernaculum, trahiisque se ab Octavia in arctissimas *Neronem.* *c. 46.* tenebras: quod aruspices respondere, eum administratione dejectum mortem infelicissimam mori-*tutum.*

FORTUNA. CAP. XXII.

Quapropter veteres cum Fortuna plurimum tribuerent, eamque negotiorum pene omnium *Exstat hec* *imago apud* *Galenum* *in oratione* *parentica* *ad bonae artis.* quæcumque mortales gererent, arbitrum opinarentur, simulacrum ejus dextera clavum, fini stra cornu copia tenere finixerunt, quod bona & commoda ab eadem omnia profici si crediderunt: unde divitias & opulentiam, fortunas appellavere, uni illi regendi elargiendique facultatem concefa-*m arbitrii.*

INCONSTANTIA. CAP. XXIII.

Ut vero inconstantiam ejus notarent, utpote quæ, ut Horatius ait, possit imo tollere de gradu mortale genus, vel superbos vertere funeribus Triumphos, & valet ima summis mutare, seden-temam in pila sculpebant: quod tum in marmoreis monumentis, tum in numismatis antiquis ob-